

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2014, čj. 2216/14/5000-14502-706053, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 8. 2015, čj. 59 Af 36/2014 – 74,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2014, čj. 2216/14/5000-14502-706053, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj, územního pracoviště v Jilemnici ze dne 13. 8. 2013, čj. 754085/13/2605-05702-603261, a toto rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného žalobu. Krajský soud v Ústí nad Labem zastavil řízení o této žalobě usnesením ze dne 18. 8. 2015, čj. 59 Af 36/2014 – 74, neboť žalobkyně neuhradila soudní poplatek za podanou žalobu ani v dodatečně stanovené lhůtě.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost a navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s.

[4] Žalovaný se k tomuto návrhu nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74).

[8] Stěžovatelka nenaplnila uvedené požadavky. V kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku, aniž by tento návrh jakkoli odůvodnila. Netvrdila ani neprokázala, že by jí v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. a soud se proto již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] S odkazem na shora uvedené důvody nepřiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu